

14.3 – פי"ד - חכמת האשה התקועית:

(13) And the woman said, "Why would you think such a thing about the people of God? For in speaking this word the king is as one that is guilty, in that **the king does not return his banished one.** (14) For we must die and are like water spilled on the ground which cannot be gathered up again, and **God does not favor any soul; but let him devise means that he that is banished not be an outcast from him.** (15) Now the reason that I have come to speak this word to my lord the king is because the people have made me afraid; and your handmaid said, 'I will now speak to the king; it may be that the king will perform the request of his servant. (16) For the king will hear, to deliver his servant out of the hand of the man that would destroy me and my son together out of the inheritance of God.' (17) Then your handmaid said; 'Please, let the word of my lord the king be for my comfort; for as an angel of God, so is my lord the king to discern good and bad. And may Hashem your God be with you.'"

(יג) ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אֱלֹהִים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: (יד) כי מות נמות וכפמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אֱלֹהִים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: (טו) ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו: (טז) כי ישמע המלך להציל את אמתו מפך האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אֱלֹהִים: (יז) ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלאך האֱלֹהִים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויקנך אֱלֹהִים יהי עמך: פ

Kiddushin 32b

Rav Ashi said: Even according to the one who says that if a *Nasi* forgoes the honor due him, his honor is forgone, if a king forgoes the honor due him, his honor is not forgone. As it is stated: "You shall set a king over you" (Deuteronomy 17:15), which indicates that his fear should be upon you.

Ketubot 110b

The Sages taught: A person should always reside in Eretz Yisrael, even in a city that is mostly populated by gentiles, and he should not reside outside of Eretz Yisrael, even in a city that is mostly populated by Jews, for anyone who resides in Eretz Yisrael is considered as one who has a God, and anyone who resides outside of Eretz Yisrael is considered as one who does not have a God. As it is stated: "To give to you the land of Canaan, to be your God" (Leviticus 25:38).

Can it really be said that anyone who resides outside of Eretz Yisrael has no God? Rather, anyone who resides outside of Eretz Yisrael is considered as though he is engaged in idol worship. And so it says with regard to David: "For they have driven me out this day that I should not cleave to the inheritance of the Lord, saying: Go, serve other gods" (I Samuel 26:19). But who said to David: Go, serve other gods? Rather, this comes to tell you that anyone who resides outside of Eretz Yisrael is considered as though he is engaged in idol worship.

1. קידושין לב:

אמר רב אשי אפילו למאן דאמר נשיא שמחל על כבודו כבודו מחול מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול שנגאמר שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך

2. כתובות דף קי:

תנו רבנן: לעולם ידור אדם בארץ ישראל אפילו בעיר שרובה גוים, ואל ידור בחוצה לארץ ואפילו בעיר שרובה ישראל, שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה, וכך הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. שנגאמר: "לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים"

וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוה? אלא לומר לך: כל הדר בחוצה לארץ כאילו עובד עבודה זרה. וכן בדרך הוא אומר: "כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים", וכי מי אמר לו לדרך לך עבוד אלהים אחרים? אלא לומר לך: כל הדר בחוצה לארץ — כאילו עובד עבודה זרה.

3. שמואל א כ"ו

(יט) ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו - אם יקנך הסייתך בי ירח מנחה - ואם בני האדם ארורים הם לפני יקנך - כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יקנך לאמר לך עבד אלהים אחרים:

Now let my lord the king hear his servant out. If the LORD has incited you against me, let Him be appeased by an offering; but if it is men, may they be accursed of the LORD! **For they have driven me out today, so that I cannot have a share in the LORD's possession, but am told, 'Go and worship other gods'.**

4. רד"ק שמואל א כ"ו:יט

לך עבוד אלהים אחרים - כאלו אומר לו לך עבוד אלהים אחרים כי מגרשי אותי מנחלת ה' לגור בין העכו"ם אעפ"י שעדיין לא יצא מארץ יהודה ידע כי יצטרך לצאת כי לא יוכל לברוח מפני שאול אחר זה והוא בארץ יהודה וישראל וגם הצטרך לו לצאת כשהלך אל אכיש מלך גת וגם כן הלך למצפה מואב

5. שופטים י"א

(ב) ותלך אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה: (ג) ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: פ

Gilead also had sons by his wife, and when the wife's sons grew up, they drove Jephthah out. They said to him, "You shall have no share in our father's property, for you are the son of an outsider." So Jephthah fled from his brothers and settled in the Tob country. Men of low character gathered about Jephthah and went out raiding with him.

6. רות רבה (וילנא) פרשה א סימן ד

למה נענש אלימלך, על ידי שהפיל לבן של ישראל עליהם
Why was Elimelech punished? It is because he sank the hearts of Israel.

7. בבא בתרא דף צא:

ולמה נקרא שמן מחלון וכליון מחלון שעשו גופן חוליון וכליון שנתחייבו כלה למקום.

separated himself from the community, let him not see the consolation of the community.

A similar idea is taught in another baraita: When the community is immersed in suffering, a person may not say: I will go to my home and I will eat and drink, and peace be upon you, my soul. And if he does so, the verse says about him: "And behold joy and gladness, slaying oxen and killing sheep, eating flesh and drinking wine; let us eat and drink, for tomorrow we shall die" (Isaiah 22:13). And the prophecy continues with what is written afterward, in the following verse: "And the Lord of hosts revealed Himself in my ears: Surely this iniquity shall not be expiated by you until you die" (Isaiah 22:14).

10. רמב"ם הלכות תשובה ד:ב

וימחקו חמשה דברים הנועלים דרכי התשובה בפני עושיהו. ואלו הן. א) הפורש מן הצבור, לפי שבזמן שעשו תשובה לא יהיה עמקו ואינו זוכה עמקו בזכות שעושיהו

Among [the 24] are five deeds which cause the paths of Teshuvah to be locked before those who commit them. They are: a) One who separates himself from the community; when they repent, he will not be together with them and he will not merit to share in their merit.

11. שו"ע או"ח הל' תענית תקע"ד:ה

כל הפורש מן הצבור אינו רואה בנחמתו; וכל המצטער עמהם, זוכה ורואה בנחמתו.

Anyone that separates from the community (in times of distress), will not see its consolation, and anyone that grieves with them, will merit and see it in its consolation.

Why were they called Mahlon and Chilion? Mahlon because they made their bodies profane [hullin], and Chilion because they were liable to receive the punishment of destruction [kelaya] for their sins against God.

8. משנה אבות ב:ד

הלל אומר, אל תפריש מן הצבור

Hillel said: do not separate yourself from the community

9. גמ' תענית יא.

תנו רבנן: בזמן שישראל שרויין בצער ופירש אחד מהו, באין שני מלאכי השרת שמלוין לו לאדם, ומניחין לו ידיהן על ראשו, ואומרים: פלוני זה שפירש מן הצבור אל יראה בנחמת צבור.

תנא אידך: בזמן שהצבור שרוי בצער, אל יאמר אדם: אלה לביתי, ואוכל ואשתה, ושלום עליך נפשי. ואם עושה כן — עליו הכתוב אומר: "והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות", מה כתיב בתריה — "ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותו".

Likewise, the Sages taught in a baraita: When the Jewish people is immersed in distress, and one of them separates himself from the community and does not share their suffering, the two ministering angels who accompany a person come and place their hands on his head, as though he was an offering, and say: This man, so-and-so, who has